

не върви добре, той трѣбва да знае ключоветѣ на гамитѣ, да ги измѣня. Ако нѣкой започне деня съ съмнение, цѣлият денъ ще върви съ съмнение: въ този ще се съмнява, въ онзи ще се съмнява, докато се свърши деня. За да се избави отъ това състояние, нека завърти този ключъ, да дойде на друга положителна гама и цѣлия денъ да живѣе по нея.

Съвременнитѣ хора се запитватъ, какво нѣщо е доброто и какво — злото. Всѣко добро нѣщо, което човѣкъ мисли въ себе си, а отвѣнъ не се решава да го направи, е зло. Всѣко добро нѣщо, което човѣкъ отвжтре мисли, и отвѣнъ може да го направи, е добро. Външниятъ, физическиятъ свѣтъ е отражение на Божествения. Ако презъ ума на човѣка е минала една Божествена идея, и той не се решава да я реализира, той върши зло. Реализира ли тази идея, той върши добро. Уменъ и добъръ човѣкъ е онзи, който изпълнява волята Божия отвжтре—навѣнъ, т. е. отъ Божественния свѣтъ въ себе си къмъ външния Божественъ свѣтъ. Уменъ и добъръ човѣкъ е онзи, който изпълнява волята Божия отвѣнъ навжтре, т. е. отъ външния Божественъ свѣтъ къмъ вжтрешния Божественъ свѣтъ.

Казано е въ Писанието: „Ние живѣемъ и се движимъ въ Бога“. Значи, човѣкъ живѣе и се движи въ Бога; сжщевременно и Богъ живѣе въ човѣка, но не така, както вие си представяте. — Кжде живѣе Богъ въ човѣка? — Въ душата му. Обаче, душата на човѣка не е въ тѣлото му. Той чувствува, че извѣнъ него има нѣщо друго, което нито може да го обхване, нито може да опредѣли мѣстото му. Физическото тѣло на човѣка е станция за неговата душа. Тя отъ време на време само спира на тази станция и пакъ заминава. Това показва, че при сегашнитѣ условия на живота си—човѣкъ не е напълно проявенъ. Тази е причината, поради която, при сегашнитѣ условия човѣкъ не може да бжде съвършенъ. Колкото и да се стреми да се усъвършенствува, той все ще остане човѣкъ съ неджзи. — Защо? — Защото, каквото е семето, такъвъ ще бжде и плодътъ. Каквото е човѣкъ въ детската си възраст, такъвъ ще остане и като възрастенъ и като старъ. Каквито способности прояви човѣкъ въ началото на живота си, съ сжщитѣ ще остане и до края на живота си. Детето е семето, а стариятъ човѣкъ — плодътъ. Семето крие